

- Господата може да се държи по-учтиво! - изправя се Зара. - Не съм пивачката й да ме водят тук.

Тя сочи с очи малкото салонче.

- Оставя~~ме~~ я!... - казва примирително Борис. ^{Тя} - Има тежък пристъп на меланхолия.

- Така ли? ... От същото страдаше и като ученичка в колежа... Слушай сега!... Пристигнаха са хората от немския пани-росен концерн!

Борис я поглежда изненадан.

- Да!... - продължава тя. - Уреждай си веднага работите с Криванек и Бартучиев.

- Но това е чудесно!

- Чудесно, разбира се!.. А кога ще получи възнаграждението за партията която пробутах във френската режия?

- О, извинявай!

Борис вади стикло, попълва един чек и го подава на Зара.

- Мерси!.. Как понасяш тая болна жена?

Той повдигна рамене.

- Впрочем... Ти се интересуваеш само от тютюн и печалби!... Довиждане!

Зара тръгва към изхода.

х

С угаснали очи гледа Мария.

Лицето й няма никакъв израз.

Вузите й са хлътнали. Косата разчорлена.

До нея седи Костов и нежно я милва.

- Мария, погледни ме!... Опитай се да ядем!

Край подредените с различни лакомства маса, стои безмълвно прислужницата.

В стаята влиза Борис.